

عنوان مقاله:

مرمت و احیای حمام مکی آباد سیرجان به عنوان تجلی معماری بومی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی نیارش شهر پایا (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محبوبه اسلامی زاده - عضو هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان ایران

پریا آذرافزا - کارشناس مرمت بناهای تاریخی دانشگاه شهید باهنر کرمان ایران

خلاصه مقاله:

حفاظت و مرمت مصنوعات انسانی به جای مانده از گذشته های دور و نزدیک به واسطه ارزشها و قابلیت های مستتر در این آثار صورت میگیرد. آثاری که در محدوده معماری بومی میگذرد بیشتر از اینکه از ارزش های هنری و زیباشناختی برخوردار باشند دارای ارزش تاریخی اند. حفاظت، مرمت و احیای این آثار که شاهدی برخواستها، گرایشها و تواناییهای سازندگانشان میباشند زمینه ورود معنوی و عملکردی شان به زندگی معاصر را فراهم میکند. در این مقاله به اختصار برنامه ریزی طرح مرمت و احیا یکی از این ابنیه را ارائه میدهیم. حمام کهن مکی آباد واقع در سیرجان استان کرمان از ابنیه عمومی روستایی است که در روند توسعه به شهر پیوسته و بسیاری از نمادهای اصیل و بومی خود را از دست داده است. مرمت و احیا بناهای باقیمانده علاوه بر ارج گذاری به ثروت های فرهنگی به توسعه پایدار منطقه نیز کمک شایانی خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

مرمت، احیا، معماری بومی، حمام تاریخی، سیرجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/344608>

